

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: strona wnosząca o unieważnienie prawa do znaku uzasadniła swój wniosek bezwzględnymi podstawami określonymi w art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) i h) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: zaskarżona decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady nr 207/2009 w związku z art. 6 ter ust. 1 konwencji paryskiej w zakresie, w jakim został zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy, choć jego rejestracja objęta jest zakazem ustanowionym w tych przepisach. Zaskarżona decyzja narusza także art. 7 ust. 1 lit. g) w zakresie, w jakim taka rejestracja wprowadzałaby w błąd odbiorców, skłaniając ich do uznania, że towary i usługi, dla których wspólnotowy znak towarowy jest zarejestrowany, są zatwierdzone lub aprobowane przez Unię Europejską lub którąś z jej instytucji.

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2011 r. — Veloss i Attimedia przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-667/11)

(2012/C 58/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Veloss i Attimedia (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego w sprawie zakwalifikowania oferty złożonej przez skarżących w przetargach otwartych nr EL/2011/EU „Usługi tłumaczeń pisemnych na język grecki”⁽¹⁾ na drugim miejscu listy wygrywających, którą to decyzję doręczono skarżącym pismem z dnia 18 października 2011 r., oraz związanych z nią decyzji podejmowanych później przez stronę pozwaną, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia oferentowi z pierwszego miejsca na liście wygrywających;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego odszkodowania na rzecz skarżących z tytułu utraty szansy i uszczerbku na reputacji w kwocie 10 000 EUR;

— obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem w niniejszej sprawie, również w razie oddalenia lub odrzucenia skargi przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, oparty na tym, że
 - komisja przetargowa nieustannie wprowadzała zamęt w odniesieniu do kryteriów wyboru i udzielenia zamówienia oraz poszczególnych etapów postępowania;
- 2) Zarzut drugi, oparty na tym, że:
 - Parlament Europejski naruszył art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego⁽²⁾ nie ujawniając skarżącym oferty cenowej wygrywającego, mimo że wystąpili oni o to na piśmie;
- 3) Zarzut trzeci dotyczący
 - szeregu uchybień w metodologii oceny stosowanej przez komisję przetargową oraz braku skuteczności z jej strony, przez co kwestionowany jest jej skład;
- 4) Zarzut czwarty dotyczący
 - niedokładnego i nieadekwatnego charakteru kryteriów wyboru i udzielenia zamówienia oraz uwzględnienia kryteriów, o których oferenci nie zostali uprzedzeni;
- 5) Zarzut piąty, oparty na tym, że:
 - komisja przetargowa nie zażądała przedstawienia dokumentów poświadczających profil wykształcenia i doświadczenie w tłumaczeniach pracowników oferentów.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011/S 56-090374.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 stycznia 2012 r. — Laboratoires CTRS przeciwko Komisji

(Sprawa T-12/12)

(2012/C 58/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratoires CTRS (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciele: K. Bacon, barrister, M. Utges Manley, solicitor, M. Barnden, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 265 TFUE, beczynności pozwanej stanowiącej naruszenie art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 ⁽¹⁾;
- tytułem pomocniczym, stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 5 grudnia 2011 r. odmawiającej udzielenia pozwolenia na wprowadzenie do obrotu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, podniesiony w ramach skargi na beczynność na podstawie art. 265 TFUE, wedle którego odmowa wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie wniosku o pozwolenie dla środka leczniczego o nazwie Orphacol jest niezgodna z wymogami art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 726/2004, które wymaga wydania ostatecznej decyzji w określonym terminie zgodnie z wynikiem procedury komitetu.

- 2) Zarzut drugi, podniesiony w ramach skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE, wniesionej tytułem pomocniczym, wedle którego przez wydanie decyzji, która została oddalona przez stały komitet oraz komitet odwoławczy w ramach procedury komitetu, pozwana naruszyła rozporządzenie (UE) nr 182/2011 ⁽²⁾ i rozporządzenie (WE) nr 726/2004.
- 3) Zarzut trzeci, podniesiony w ramach skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE, wniesionej tytułem pomocniczym, wedle którego zaskarżona decyzja została w każdym wypadku wydana z rażącym naruszeniem prawa poprzez błędną wykładnię dyrektywy 2001/83/WE (ze zmianami) ⁽³⁾, a także wadą w postaci braku uzasadnienia wymaganego przez art. 296 TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55, s. 13).

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67).